

סעודת

עם הראש ישיבה שליט"א

יהי לאור על ידי מוסדות היכל הקודש בנשיאות מוריני ראש הישיבה שליט"א

גליון 55

חג הפסח

י"ד ניסן

שנת ה'תשפ"ה

נתן הרים את הגביע והראש ישיבה התחיל לעשות קידוש.

על יד הראש ישיבה עמד על כיסא יחזקאלע הקטן וחיכה בדיוק את מה שהראש ישיבה עשה, הוא החזיק את היד כמו שהוא מחזיק גביע, ובכל פעם שהוא ראה בקידוש שהראש ישיבה סוגר את העיניים הוא גם סגר את העיניים, וחזר על המילים מהקידוש שהראש ישיבה אמר. זה היה מאוד מתוק. על ידו עמד ילד אחר, שנתן לו איזה דחיפה קטנה, הכריז יחזקאלע: "איי, זה כואב לי! אתה יודע שזה כאב לי מאוד חזק?"! הראש ישיבה עצר לדקה והביט על שני הילדים והם השתתקו בחזרה.

הראש ישיבה סיים את הקידוש ושלח מיץ ענבים לכולם, ואחר כך הלכו ליטול ידיים.

הראש ישיבה בירך המוציא על שתי החלות הגדולות והיפות, וחיכה עד שכל הבנים הנשואים והבחורים בירכו על אותו לחם משנה, אחר כך הוא חתך את החלות ושלח לכולם פרוסת חלה.

והראש ישיבה שלח כמה ילדים למטבח כדי שיביאו את הצלחות עם הדגים שהיו כבר מוכנות שם עוד מלפני הסעודה.

אחד הילדים רצה להספיק לתפוס חתיכת חלה עם רוטב עגבניות לפני שהוא חוזר למטבח להביא עוד צלחות, אמר לו הראש ישיבה: "תאכל עוד מעט, קודם תביא את הצלחות". היה לי מאוד מעניין ולפלא איך שהבנים של הראש ישיבה לא מתווכחים ולא עונים בחזרה, כשראש הישיבה אומר משהו, ככה זה, חייבים לציית.

שולחן נקי

אחרי אכילת הדגים נתן הראש ישיבה מחמאות לאשתו על החלות והדגים שהיו מאוד טעימים, והראש ישיבה הוציא את צלחת הדגים שלו.

הבחנתי בדבר מעניין, שאחרי סיום אכילת הדגים כולם שלחו את הצלחות שלהם לאשתו של הראש ישיבה, והיא סידרה את זה, והוציאו את זה, והשולחן נשאר יפה ונקי.

הבחנתי גם שאחרי הדגים לאט לאט הלכו הילדים לחדר המשחקים.

אני מודה להשם יתברך שזכיתי להשתתף בסעודה מאידה ומפוארת אצל הראש ישיבה שליט"א בליל שבת פרשת בשלח שבת שידה תשפ"ה, בקרית ברסלב ליבערטי. אנסה להעביר קצת את רישומי ממה שזכיתי לחוות בסעודה המרוממת.

הראש ישיבה חזר מבית הכנסת ואמר בשמחה גוט שבת! גוט שבת! ואחר כך שאל בשמחה את אשתו לשלומה. השולחן היה ערוך יפה עם מפה לבנה, חלות טריות וטעימות מתחת לכיסוי החלות, אגרטל הדסים של כסף באמצע השולחן עם הדסים ריחניים, הפמוטים וגם הרבה כוסיות עם נרות היו על השולחן, המיץ ענבים עם הגביע, היו גם על השולחן הרבה צלוחיות עם רוטב עגבניות.

מקום לכולם

התחילו לשיר את הזמירות שבת וקצת אחר כך נכנסה אשתו של הראש ישיבה לסלון, היא התפעלה שלא הכניסו את השולחן של המטבח כדי שיהיה מספיק מקום לכולם, והיא שאלה את הראש ישיבה: "לא צריך גם את השולחן של המטבח, יהיה מספיק מקום?" אמר הראש ישיבה: "אני חושב שיהיה ככה מספיק מקום, אבל אם את רוצה נכניס את השולחן של המטבח".

בפועל, התיישבו והיה מספיק מקום לכולם. הראש ישיבה המשיך לשיר זמירות, ובאמצע ניגש נכד הראש ישיבה נחמן נתן ושאל: "סבא, אני יוכל להרים את הגביע?" אמר הראש ישיבה: "בוודאי שאתה הולך להרים את הגביע! אתה הרי האורח השבוע!" הראש ישיבה נתן לו הרגשה כל כך טובה שהוא כל כך חשוב.

לפי הנלי

אחר כך לקח הראש ישיבה את ההדסים מאמצע השולחן ובירך עליו, הריח, וקרא אהה... תודה לך השם! אחר כך שאל הראש ישיבה: "מי כאן הכי הגדול? הראש ישיבה רצה לשלוח את ההדסים לפי סדר מהגדול לקטן, נענה יחזקאלע הקטן בן השלוש: "אני הכי הגדול!" אמר לו הראש ישיבה בחיוך: נכון! אתה הכי גדול? לאא... והראש ישיבה נתן את ההדסים לבן הכי גדול שלו.

אחר כך שאל הראש ישיבה לאשתו: "אפשר לעשות כבר קידוש?" וכשהיא ענתה כן, קם הראש ישיבה והנכד נחמן

שוחחו על אחד שנפטר, סיפר הראש ישיבה שההוא רחמנות עליו כי הוא נפטר מלקיחת סמים.

הראש ישיבה סיפר שאברך סיפר לו שזה מאוד נורא שרואים אנשים טובים, אבל כשהם מתחילים לעשות הרבה מאוד כסף, הם מסתבכים עם חברים לא טובים, בסוף מגיעים לסמים, מתגרשים רחמנא ליצלן ומאבדים הכול.

הראש ישיבה דיבר מזה, למה עשו החכמים את התקנה של פת עכו"ם, ואסור לאכול משהו שהגוי בישל?

לדוגמא: בא נגיד שאתה במלון, ואתה מביא לעצמך לאכול ביצים קשות, מה כבר יכול להיות מביצים פשוטות? אבל לא, אסור לאכול את זה, כי זה פת עכו"ם, גוי בישל את זה, אתה צריך לרדת לבד למטבח ולהדליק את האש, ורק כך מותר לאכול את זה, חכמינו הקדושים עשו את ההלכה של פת עכו"ם, שלא נגיע להתחתן עם הגוי.

התפלא אחד האורחים: "מה הקשר בין לאכול משהו שגוי בישל, עם להתחתן עם גוי?" ענה הראש ישיבה: "שהחכמים ידעו שבסעודה נהיים קרובים, ואם תלך לאכול אצל גוי, אתה יכול אחר כך להיות קרוב איתם ולהגיע להתחתן איתם רחמנא ליצלן.

רואים מזה שכשיושבים עם אדם, אוכלים סעודה עם מישהו, נהיים קרובים אתו, ואדם נסחף אחרי האנשים שהוא מסתובב איתם, ממילא צריכים להיזהר מאוד שיהיה לנו רק חברים טובים.

הראש ישיבה פנה לחתן שישב שם: "אתה הולך להתחתן עכשיו, אתה הולך לעשות כסף, שתדע, שאם מי שאתה מסתובב ככה נהיים, תזהר שיהיה לך חברים טובים".

שרו עוד זמירות והגישו את המרק, גם הביאו שעועית ענק וצנון, אחרי זה הביאו גם שקדי מרק.

הראש ישיבה שאל את יחזקאלע: "אתה רוצה לאכול מרק?" והוא ענה: "לא". שאל אותו הראש ישיבה: "אתה מכיר את הסיפור של שבי?" והוא נענע את הראש, כן. והראש ישיבה נענה לאשתו: "אמא, תספרי לו את הסיפור של שבי".

פעם הייתה ילדה שקרו לה שבי, והיא לא רצתה לאכול מאכלים בריאים, הכול היא זרקה לפח אשפה, עד שהפנים שלה נהיו ירוקות וכולם אמרו: "שבי כל כך ירוקה, והפח הוא כל כך יפה". והיא התחילה לאכול מאכלים בריאים וכולם התחילו להגיד: "שבי כל כך יפה, והפח כל כך ירוק..." כך בערך הולך הסיפור, אני לא זוכר בדיוק.

סמים

הראש ישיבה שאל את אחד הנוכחים בסעודה: "כבר קראת השבוע את העצתו אמונה?" והוא ענה: "כן", שאל הראש ישיבה: ראית, השבוע היה מכתב על סמים?" והוא לא היה יכול להיזכר. אמר הראש ישיבה: "אז עדיין לא קראת את זה טוב, אתה צריך לקרוא עוד פעם את הקונטרס".

אחר כך הוא נזכר שהיה מכתב לאשה שבעלה התחיל לקחת סמים, שתמשיך לאהוב אותו למרות הניסיונות שלו.

והראש ישיבה שוחח על זה, שיש מכתבים שהוא כותב לאנשים שנכנס מיד רק לעצתו אמונה, אחד כותב מכתב לראש ישיבה, אבל הוא לא מקבל מכתב בחזרה, רק הוא צריך לחפש את התשובה בעצתו אמונה.

לדוגמא המכתב הזה, אני לא יכול לשלוח את המכתב אליה הבייתה, כי איפה תשים את זה? היא תשים את זה בתיקיה שבעלה והילדים ימצאו את זה?

אחד הנוכחים אמר: "היא יכולה להכניס את זה במגירה שלה", והראש ישיבה נענע עם הראש: "לא, היא לא יכולה להחביא את זה, כי עוד מעט אחד הולך למצוא את זה, אני שם את זה בעצתו אמונה, שהיא תיקרא את זה ושם למצוא את התשובה שלה".

יש לפעמים שאני שולח שליח שיגיד לשואל שיש השבוע מכתב בעצתו אמונה ששייכת אילך, ולפעמים גם זה לא, השואל צריך להבין לבד שזה בשבילו.

במיוחד כשזה מגיע לדברים כאלו כמו לדוגמא סמים, או אחרים וכו' שאז אני בטח לא יכול לשלוח אל השואל, אבל אם הוא שואל ממיל פרטי, אז אני כן יכול לכתוב לו מכתב בחזרה.

לפעמים אני כותב למישהו מכתב ואני לא רוצה שאפילו זה שמקליד את המכתב יידע למי מיועדת המכתב, ואז אני כותב את המכתב ללא שם, אני מצלם את זה ואני שולח את זה לקלדן, ואחר כך אני מוסיף למעלה את השם שלו. או שאני מכסה את השם עם חתיכת נייר לפני שאני שולח לו את הצילום.

הגישו לאמצע השולחן צלחות עם בשר, קוגל ופתיתים, וכולם לקחו בצלחות הריקות של המרק ממה שרצו וכמה שרצו.

ללמוד בכולל או לעבוד?

אחד מלומדי הכולל סיפר שמו"ה משה אריה שניטצלער הי"ו אמר לו השבוע שהיום היארצייט של סבתה שלו, ולכך שיתן צדקה לכולל לעילוי נשמת הסבתא, והוא שאל את הראש ישיבה האם זה נכון לתת צדקה לכולל, כי הוא מרגיש כמו שהכסף חוזר אחר כך אליו, אמר לו הראש ישיבה: "מה פתאום, בוודאי שזה צדקה, בוודאי שהוא ייתן לכולל".

נענה אחד המשתתפים: "אני עדיין לא אווז בלת צדקה, הלוואי שאני אתן קודם מעשר". אמר הראש ישיבה לאשתו: "אם לא היינו נותנים פעם כל כך הרבה צדקה, היה לנו היום יותר כסף? בטח שלא!" והראש ישיבה סיפר שהוא היה נותן למוהרא"ש כל שבוע חמש מאות דולר, והוא היה נותן עוד הרבה צדקות, מלתת צדקה לא מפסידים! הראש ישיבה התעניין מה קורה בכולל, נכנסים מדי פעם לכולל עוד אנשים כדי ללמוד? והוא השיב שביום ראשון

הראש ישיבה אמר לו תתחיל עם אחותך מלכי, תשאל אותה: "מה את אוהבת?" והוא חזר על זה: "מה את אוהבת?" והיא ענתה: "את השם יתברך". עכשיו תשאל אותה: "מה היא מעדיפה?", אמר הראש ישיבה, והוא שאל אותה: "מה את מעדיפה?" והיא ענתה: "את הקרחונים".

והראש ישיבה ממשיך להגיד, עכשיו תשאל אותה: "איזה צבע היא רוצה?" והוא שאל אותה, והיא ענתה שהיא רוצה אדום, עכשיו תשאל אותה אם היא רוצה עם מקל או בלי מקל, והוא שאל אותה והיא ענתה שהיא רוצה עם מקל.

וכך שאלו את כל אחד מהם אוהבים, וכל אחד ענה שהוא אוהב את השם יתברך! והשאלה הבאה ששאלו את כל אחד איזה צבע הם מעדיפים, והאם הם רוצים עם מקל או בלי מקל וכמה פעמים הוסיף הראש ישיבה: "עם שידוך או בלי שידוך?" וגם: "עם מטפחת או עם שפיצל?" וכך שימח הראש ישיבה, כולם צחקו והייתה אוריה מאוד נעימה ושמחה,

ציור מפואר

בשעה שאכלו את הקרחונים סיפר הראש ישיבה בדיחה לילדים, כשהוא מראה על הקיר הלבן הוא אמר: "כאן יש תמונה של סוס שאוכל עשב ושותה מים! ואם תשאלו איפה העשב? הסוס כבר אכל את העשב! ואיפה המים? הסוס כבר שתה את זה! ואיפה הסוס? הסוס כבר סיים לאכול ולשתות והלך כבר..."

ואחד מהילדים אמר אפשר גם להגיד את הבדיחה של קריעת ים סוף, אמר הראש ישיבה, באמת אפשר, והראש ישיבה הצביע על הקיר: "תסתכלו איך שכאן יש ציור של קריעת ים סוף! איפה המים? כאן בדיוק באמצע בין שני חומות המים, ולכן לא רואים את המים, ואיפה הם היהודים? היהודים כבר עברו את הים, ואיפה הם המצריים? המצריים כבר נפלטו לצד השני..." וכך ראיתי איך הראש ישיבה עושה כל הזמן שמח.

עשרה שבתות שמחות

הראש ישיבה אמר: שמעכשיו עד פסח יש עשרה שבתות שמחות! בכל שבוע יש עוד דבר שמח! השבוע זה שבת שירה, בשבוע הבא קבלת התורה, מברכים, שקלים, זכור, פורים, פרה, החודש, הפסקה, ושבת הגדול! וכך מנה הראש ישיבה בעל פה את כל הדברים השמחים שהולכים לקרות, אחד הילדים שישב שם לא כל כך הבין והוא ביקש שיחזרו על מה שהולך להיות?

והראש ישיבה התחיל עוד פעם ובסבלנות הוא הסביר לו: שהשבוע הוא פרשת בשלח והוא גם שבת שירה, ושבוע הבא הוא פרשת יתרו וכתוב שם על קבלת התורה ואת עשרת הדיברות, ואחר כך הולך להיות פרשת משפטים שהוא גם שבת מברכים, ואחר כך הולך להיות תרומה שהוא שקלים וגם ראש חודש, ואחר כך הולך להיות פרשת תצוה שבת זכור, וכך הלאה, הכול כל כך רגוע ושמח.

באים הרבה פעמים אנשים לכולל כדי ללמוד, אמר הראש ישיבה שאם אחד בא לשאול אותו האם להתפטר מהעבודה שלו וללכת ללמוד בכולל, אומר לו הראש ישיבה קודם תתחיל עם יום ראשון, אל תתפטר עדיין מהעבודה, רק ביום ראשון כשאתה לא עובד אתה יכול להתיישב בכולל, אבל מהר מאוד הם מתייאשים ומפסיקים לבוא.

הבן של הראש ישיבה שאל: "למה? זה לא יותר קל לשבת וללמוד מלעבוד?"

אמר הראש ישיבה: "זהו ההבדל בין כולל לעבודה, בכולל זה קשה בהתחלה, בכמה השנים הראשונות עד שנכנסים לדבר, זה מאוד קשה, אבל אחר כך זה נהיה קל, תענוג ומתוק. בעבודה זה הפוך, בהתחלה מולהבים, עובדים עם חשק וזה תענוג, ואחר כך זה נהיה קשה..."

באמצע בא אחד הילדים בבכי אל אשתו של הראש ישיבה, והראש ישיבה שאל מה קרה? והוא ענה שלא נותנים לו להיות הרועה של החתולים... אמר הראש ישיבה: "בסדר בא לכאן, ואתה תהיה הרועה של הכבשים". והראש ישיבה התחיל לשיר את שיר של הכבשים.

סיפור עם חתולה

היות וכבר דיברו על חתולה, שאל הראש ישיבה את הילדים: "אתם מכירים את הסיפור של החתולה? פעם היה איש שתמיד הייתה באה חתולה והתיישבה על יד הדלת שלו, יום אחד הוא לקח את החתולה הכניס אותה לתא המטען של הרכב שלו והסיע אותה לשתי רחובות רחוק משם.

יום אחרי זה, החתולה עוד פעם כאן, והוא הסיע אותה יותר רחוק. תוך זמן קצר החתולה עוד פעם חזרה, והוא לקח את החתולה והסיע אותה למקום רחוק מאוד! והוא עשה ימינה ואחר כך שמאלה ונסע הלאה ועוד פעם הסתובב, עד שהוא הגיע למקום מאוד מאוד רחוק והוא כבר חשב שזהו, החתולה כבר לא תוכל חזור יותר.

פתאום הוא מתחיל להסתכל מסביבו והוא רואה שאין לו מושג איפה הוא נמצא, והוא לא יודע איך להגיע חזרה הביתה. לא היה לו ג'י פי עס... אז הוא התחיל ללכת אחרי החתולה, עד שחזר לביתו..."

מביאים כבר את הקרחונים

באמצע התחילה אחת מנכדותיו הקטנות של הראש ישיבה לבכות חזק, והראש ישיבה שאל אותה מה קרה? אבל היא לא נרגעה רק המשיכה לבכות חזק. אמר לה הראש ישיבה: "הולכים כבר להביא את הקרחונים!!" מיד כשהיא שמעה שהולכים לקבל קרחונים, היא הפסיקה לבכות ושמחה.

איך שהילדים שמעו שכבר מותר להביא את הקרחונים הם רצו למקפיא, וכל ילד הביא כמה קופסאות ושם את זה על השולחן לפני הראש ישיבה.

הראש ישיבה קרא לנכדו נחמן נתן שיבוא לשאול את השאלות.

פתאום התחיל אחד מנכדי הראש ישיבה לבכות חזק מאוד, קרא לו הראש ישיבה ושאל אותו: "למה אתה בוכה? והוא לא ענה רק המשיך לבכות.

שאל אותו הראש ישיבה: "מישהו פגע בך?" והוא נענע את ראשו, לא. והוא סיפר שהוא נפל והוא קיבל מכה, אמר הראש ישיבה: "בסדר, הולכים לזרוק את המכה לגוי".

הראש ישיבה עשה את עצמו איך שהוא מוציא את המכה, והוא מסר את זה מהר לאחד הילדים הגדולים שעמד שם, ואמר לו: "רוץ מהר לחלון וזרוק את זה לגויים".

והילד הזה באמת פתח מהר את החלון והוא זרק את המכה לגויים... וברוך השם הנכד נרגע.

בא הילד של הראש ישיבה בראותו שנותנים כאן כל כך הרבה תשומת לב, אז הוא בא בריצה ואמר: "אני יש לי גם מכה! אבל המכה שלי אי אפשר לזרוק לגוי כי זה בפנים בתוך הראש שלי..." כל המבוגרים התאפקו שלא לצחוק, והראש ישיבה הרגיע אותו ואמר לו: "בא הנה, אני יכול להוציא את זה אפילו שזה בפנים".

הוא רץ אל הראש ישיבה עם חיוך גדול והראש ישיבה לקח ממנו את המכה ומסר את זה לאחד הילדים הגדולים שילך לזרוק את זה החוצה לגויים...

שמות הקדושים

אחר כך הייתי נוכח בשיחה מאוד מתוקה ומעניינת שניהל הראש ישיבה עם נכדו נחמן נתן בן הארבע.

הראש ישיבה: הרבי שלך מהתלמוד תורה אומר מדי פעם לילדים שיחשבו מ-י -ה -ו -ה?

נחמן נתן: לא, רק המלמד של השנה שעברה היה אומר את זה.

הראש ישיבה: תגיד למלמד שלך, שסבא שלך אמר שילמד את הילדים לחשוב משמו של השם יתברך, המלמד שלך יודע מי הסבא שלך?

נחמן נתן: כן.

הראש ישיבה: איך הוא הולך לדעת איזה סבא? תגיד למלמד שלך ש'הראש ישיבה סבא' אמר שילמד לילדים לחשוב מ-י -ה -ו -ה. **הראש ישיבה:** אתה יכול לחשוב את זה עכשיו ביחד איתי? בא נחשוב ביחד, תסגור את העיניים שלך ותחשוב על י'.

נחמן נתן סגר את העיניים שלו ואמר בסדר אני חושב מ-י'. מצויין! אמר הראש ישיבה עכשיו תחשוב מ-ה'.

נחמן נתן: בסדר.

הראש ישיבה: אתה חושב מ-ה' אתה רואה את זה? אתה רואה את ה-ה'.

נחמן נתן: לא, אני לא רואה את זה.

הראש ישיבה: מה אתה רואה?

נחמן נתן: העיניים שלי סגורות, אני לא רואה כלום, אני רואה שחור.

הראש ישיבה: לא צריכים לראות את זה באמת, רק תחשוב כמו למשל אתה רואה את זה.

הוא לא הבין בדיוק מה שהראש ישיבה אמר, אז הראש ישיבה ניסה בדרך אחרת.

הראש ישיבה: אתה יודע איך האבא שלך נראה? אתה יכול לסגור את העיניים ולחשוב מאבא שלך?

נחמן נתן: כן.

הראש ישיבה: אז תסגור את העיניים שלך ותחשוב מאבא שלך.

נחמן נתן: בסדר.

הראש ישיבה: למשל אתה רואה עכשיו את אבא שלך?

נחמן נתן: כן.

הראש ישיבה: בסדר, כך תחשוב מ-ה', אתה רואה עכשיו, ה' **נחמן נתן:** כן.

וכך הוריד הראש ישיבה את עצמו איליו והסביר לו איך אפשר בעיניים סגורות לחשוב ולתאר את אותיות שמו של השם יתברך, י-ה-ו-ה.

אחר כך שאל אותו הראש ישיבה: "אתה יכול לחשוב מהבית שלכם? תחשוב מהבית שלכם, איך אבא שלכם עומד בבית שלכם. עכשיו תחשוב איך שאמא שלך עומדת על יד אבא שלך. עכשיו תחשוב איך האחות שלך מלכי ואח שלך יחזקאל גם עומדים שם. אתה רואה את אביך ואימך עם מלכי ויחזקאל?" **נחמן נתן:** כן.

הראש ישיבה: "עכשיו תחשוב איך שאביך הוא-י', ואימך היא-ה', אחותך היא-ו', ואחייך הוא-ה', אתה יכול לחשוב את זה?" והראש ישיבה הביא עוד דברים: כשאתה רואה ציפור עפה, מה אתה רואה? והוא ענה אני רואה ציפור...

אמר הראש ישיבה יש עוד דרך, כשרואים ציפור עפה אפשר לראות י-ה-ו-ה, כי הראש של הציפור הוא כמו-י', ושתי הכנפיים הם כמו פעמיים-ה', ובטן הציפור הוא כמו-ו', יוצא מזה שכשרואים ציפור עפה אפשר לחשוב י-ה-ו-ה.

וכך הוא עם כל דבר, איפה שמסתכלים אפשר לראות את השם יתברך, למשל, כשעושים קידוש אפשר לחשוב, שהגביע הוא-י', והאצבעות האוחזות בגביע הם-ה', וכל היד הפשוטה לאחוז בגביע הוא-ו'.

כמו כן כשנותנים צדקה אפשר לחשוב י-ה-ו-ה כי הכסף זה כמו-י', והאצבעות שנותנות את הצדקה זה ה-ה', והיד הפושטת כדי לתת את הצדקה הוא ה-ו', והיד של העני שהוא פושט כדי לקבל את הצדקה הוא גם-ה'. וכך אני יכול להסביר לך אמר הראש ישיבה איך יכולים לראות את השם יתברך בכל דבר.

והראש ישיבה נתן מבט על השעון ואמר זה מאוחר, אנשים כבר מחכים למטה בבית הכנסת (לבאטע) לזיץ.

הראש ישיבה ביקש מאחד הילדים שביא מים אחרונים, וילד אחר חילק את הברכונים ובירכו ברכת המזון.

והראש ישיבה ירד כדי לעשות את הזיץ, ושרו שם, והראש ישיבה גם דיבר שם עוד הרבה שיחות ורעיונות יפים.

אני מודה להשם יתברך שזכיתי להשתתף בסעודה מפוארת כזו, שלמדתי ממנו לכל החיים כל כך הרבה דברים יפים. ואני מקווה שכל הקוראים גם ייהנו מסעודת שבת נעלה כזאת!